

عنوان مقاله:

معیار تقسیم مسئولیت در فرض تعدد اسباب و تحول آن در حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 23، شماره 84 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین صفایی - دانشگاه آزاد علوم و تحقیقات

سعیده صالحی - دانشگاه آزاد علوم و تحقیقات

بختیار عباسلو - دانشگاه آزاد تهران مرکز

حسن بادینی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در فرضی که دو یا چند عامل باعث تحقق خسارت می شوند، بحث از نحوه توزیع خسارت و سهم هریک در پرداخت بخشی از آن، یکی از مباحث مهم در حقوق مسئولیت مدنی است. تقسیم مسئولیت در هر حادثه باید بر اساس قواعد حقوقی تعیین شود و قواعد مذکور در حقوق ایران معیارهای تقسیم به تساوی به نسبت تاثیر عمل و تقصیر است. با بررسی منابع مختلف فقهی و توجه به نظریات تحلیلی فقها، می توان دریافت که توزیع خسارت بر اساس تساوی اسباب، رویکرد و نظر مشهور است و اگر ایرادات وارد بر معیارهای دیگر را توجه داشته باشیم که آن معیارها ظنی و احتمالی هستند، ارزش معیار تساوی بهتر درک می شود. لذا می توان گفت که معیار تساوی به عنوان قاعده عمومی در حقوق ایران پذیرفته شده است. پذیرش این قاعده دلایل موجهی دارد؛ مانند سهولت در دادرسی، تعیین میزان تاثیر هریک از عوامل، جلوگیری از اتلاف وقت و اطاله دادرسی، قرابت با هدف مسئولیت مدنی که جبران خسارت زیان دیده است، تامین عدالت و هم خوانی با نظر مشهور فقها و نظام حقوقی ایران. بنابراین معیار دیگری که در ماده ۱۴ قانون مسئولیت مدنی و ماده ۵۲۶ قانون مجازات اسلامی پذیرفته شده استثناء بر اصل به شمار می آید و فقط در نمونه های خاصی قابل اعمال است. لذا اصل تقسیم مسئولیت به طور تساوی است، مگر اینکه ثابت شود که فعل یا تقصیر یکی از افراد مسئول بیشتر یا کمتر از دیگری موثر بوده است. همین معنا از ماده ۵۲۶ قانون مجازات اسلامی جدید استنباط می شود. این پژوهش، با بررسی تحلیلی و توصیفی اندیشه های حقوقی و مواد قانونی معیار تقسیم مسئولیت مدنی نشان می دهد که در حقوق ایران در قانون مجازات اسلامی جدید، از حیث نظری، در نحوه توزیع مسئولیت مدنی در فرض تعدد اسباب تحول یافته است.

کلمات کلیدی:

معیار تقسیم مسئولیت، تعدد سبب ها، تقصیر، تحول حقوق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1676121>

